

Па и времето настройваше за такива добри мисли. Есенното слънце весело блещеше надъ спокойния и тихъ градъ, отразяваше се въ чиститѣ струи на рѣчичката Коруча и, каточели подсилваше бѣлезината на камъчетата, останали на сухо.

Край рѣчичката играеха нѣколко деца, но Димитъръ не се отпрати къмъ тѣхъ. Знаеше, че пакъ ще стане нѣщо, за което ще му се каратъ.

Дръпна се на сѣнка подъ една върба и започна да дѣлка съ джобното си ножче нѣкаква пржчка.

Отначало децата играеха тихо, забавляваха се съ нѣщо, което Димитъръ не можеше да види, но което непременно бѣше интересно, а после изведнажъ се повдигна глъчка и олелия.

— Митьо, Митьо, — закрещѣ едно момченце. — Бързай! Ела имъ дай на тия да се разбератъ!

Димитъръ се надигна неохотно отъ мѣстото си, но като видѣ между децата единъ омразенъ фесъ, затича.

— Какво има? Какво е станало?

— Ние си играехме, — започна едно петъ-шестъ годишно момчерице и заплака.

— Не реви, бе! — сопна се Димитъръ. — Разкажи човѣшки.

— Играхме на лодки, — поясни друго дете. — Правихме си лодки

отъ върбови пржчки и ги пускахме въ водата... После дойдоха тѣзи двамата.

Той посочи турчето и едно друго момче, които се бѣха дръпнали на страна.

— Турчето ми взе моята лодка, — продължи да хленче момчерицето, — и ме удари...

— Колко пжти те удари?

— Ти да не си сливенскиятъ сждия, та разпитвашъ хората? — намѣси се момчето, което бѣше съ турчето.

— Тебе не те питамъ! — крѣсна Димитъръ. — Съ тебе после ще се разправа! А сега съ този фесъ!

И преди турчето да се сѣти да бѣга, получи два такива плесника, че трѣбваше да грабне феса си отъ праха и да полети съ писъкъ къмъ дома си.

— Защо удари другаря ми? — викна защитникътъ на турчето. — Сега ще те науча!

То засука ржкави, готово да се бие, ала Димитъръ го сграбчи съ силнитѣ си ржце и го хвърли въ плитчината на рѣката, кждето тинята бѣше най-лоша.

— Научи ли ме, а?

И бавно се върна подъ върбата.

— — —

Два дни по-късно въ кафенето се срещнаха хаджи Никола и хаджи Гендо. Тамъ бѣха даскалъ Димитъръ Кешиша и още десетина първенци, и хаджи Гендо предъ всички съ високъ гласъ заяви: